

Dva plus dva plus Bog

Abel Albino je liječnik i osnivač CONIN-a (Udruge za pomoć u prehrani dojenčadi) u Argentini. Često se prisjeti riječi sv. Josemarije: "Dva plus dva je četiri, ali dva plus dva plus Bog..."

10.03.2009.

CONIN (Udruga za pomoć u prehrani dojenčadi) osnovana je u gradu Mendoza, u Argentini, 4. rujna 1993. Danas je ovdje zbrinuto više od 500 pothranjene djece i oko 1.500 djece s

manje ozbiljnom pothranjenošću. Štoviše, CONIN-ova mreža ima 12 centara u različitim dijelovima zemlje i u Paragvaju, a četiri ubrzo će biti otvorena i četiri nova centra. Abel Albino, osnivač CONIN-a, primio je pomoć od raznih poduzeća i ustanova kako bi rad CONIN-a proširio u mjesta u kojima je pomoć silno potrebna.

Kako je projekt započeo?

Studirao sam medicinu u Tucumanu, završio specijalizaciju iz pedijatrije na Sveučilištu u Čileu, a zatim otišao u Mendozu. Oženio sam se s 32 godine i započeo raditi kako bih zbrinuo svoju obitelj. Zatim sam započeo raditi na svom doktorskom radu, napisao nekoliko knjiga, a zatim otišao u Europu raditi na polju molekularne biologije. Tamo je ova priča započela...

Jeste li se odlučili za rad na polju molekularne biologije u Europi

kako biste riješili problem pothranjenosti dojenčadi?

U Europi sam vidio mnogo malih zemalja koje su svjetske sile i nisam mogao vjerovati da Argentina, velika zemlja bogata prirodnim bogatstvima, može trpjeti od siromaštva. Kada ste izvan svoje vlastite zemlje, dobijete bolji pogled; nedostaje vam i naučite je više cijeniti. Uz to, počinjete shvaćati da nekako to makar malo ovisi i o vama...

Jednoga sam se dana šetao hodnikom fakulteta i razmišljao o tome kako su u Argentini loše prilike. Primijetio sam novine koje su bile na podu. Podigao sam ih iz znatiželje. U novinama je bio intervju s Majkom Terezom iz Calcutte. Ona je trebala objasniti značenje riječi mir. Kako tada nisam bio u stanju mira, pomislio sam da bih trebao pročitati što o miru kaže ta žena. Majka je

Tereza rekla: "Plod tišine je molitva, plod molitve je vjera, plod vjere je ljubav, plod ljubavi je služenje, a plod služenja je mir."

Te su me riječi oduševile. S vremenom sam rekao svom šefu: "Vraćam se u Argentinu. Znam da će moj rad ovdje pridonijeti budućnosti molekularne biologije, ali ja sam zapravo sin svoje domovine koja tek treba riješiti svoje probleme. U najdubljoj dubini svoga srca ja sam liječnik i bit će dobro za mene da se vratim." I tako sam se vratio u Mendozu. Znao sam da moram "služiti", ali nisam znao kako i gdje.

Nekoliko godina poslije otišao sam na kratko putovanje u Europu. Ondje sam tokom Mise za proglašenje blaženim Josemarije Escriva 17. svibnja 1992. imao priliku čuti prekrasnu propovijed pape Ivana Pavla II . Među mnogo toga istaknuo bih: "Budite brižni za siromašne, za

one u potrebi." Te su me riječi pogodile, baš kao što su to prije učinile riječi Majke Tereze. Okrenuo sam se svojoj ženi: "A tko su siromašni?" Počeo sam razmišljati o djeci s neurološkim problemima i poteškoćama u učenju i odlučio sam, bez puno razmišljanja, više se posvetiti brizi za djecu.

Još dok sam bio u Mendozi, organizirali smo tečaj o tim pitanjima i pozvali profesora Ignacia Villaelizara iz Španjolske. On nam je rekao: "Stupite u kontakt s Monckenbergom." Profesor Monckenberg bio je moj profesor u bolnici Luis Calvo Mackenna kada sam stažirao pedijatriju u Čileu od 1973. do 1974. Pozvali smo ga, a on nam je govorio o mogućnosti sprječavanja i promjene niskog kvocijenta inteligencije do kojeg dolazi zbog pothranjenosti. Od tada sam uključen u ovaj projekt.

Koliko ste upoznati s porukom Sv. Josemaríje i kako ona utječe na vaš privatni i profesionalni život?

Njegova je poruka uvelike utjecala na moj život. Sv. Josemaría stajao je iza dva važna trenutka koja su me vodila na ovaj put. Najprije, studirao sam na Konzervatoriju u Navarri kada sam pročitao riječi Majke Tereze, a Sv. Josemaría je bio osnivač tog sveučilišta. Zatim, bio sam u Rimu na njegovoj beatifikaciji kad sam čuo riječi pape Ivana Pavla II.

Zato mogu reći da je CONIN Božje djelo. Zapravo, ono čime sam se htio baviti je molekularna biologija: to je ono što čovjek želi. Ali na kraju sam se posvetio pokušaju ublažavanja siromaštva i pothranjenosti: to je ono što Bog želi. I na to mi je bilo ukazano preko Majke Tereze iz Calcutte, pape Ivana Pavla II i sv. Josemaríje.

Kako održavati blizak odnos s Bogom, a uz to biti otac petero kćeri, voditi Kliniku i biti osnivač CONIN-a koji ima centre u Argentini, Paragvaju i Gambiji?

Sv. Josemaría nas je učio da volimo pomisao na to da smo kršćani u središtu svijeta, poput odijela krojenog po mjeri. To je poruka koju lako razumijem, jer odgovara mojoj osobnosti.

A onda, Bog je htio da ostanem udovac. Osjećam se kao don Alvaro del Portillo, nasljednik Sv. Josemaría, koji kaže: "Ja sam štap u dirigentskoj ruci ili kist u ruci slikara." Može biti da je Bog želio učiniti dobra djela preko mene. Tako da sam se posvetio stvarima koje na moj način izražavaju ljubav i naklonost, uz strast, pokušavajući dati najbolje od sebe.

Kako predviđate budućnost CONIN-a ?

Kada se sjetim veličanstvenog rasta CONIN-a u budućnosti, prisjetim se riječi sv. Josemaríje: "Dva plus dva je četiri, ali dva plus dva plus Bog ..."

Što Vas potiče da i dalje radite iz dana u dan na tom projektu?

Svaki dan započnem svetom Misom, molim krunicu, posjetim Presveti Oltarski Sakrament i nađem nekoliko minuta za duhovno čitanje. Duhovni život je poput biljke koju treba zalijevati i njegovati, tako da ona rodi plodom, a da čovjekov entuzijazam ostaje. Jer ako se oslanjaš samo na vlastitu snagu, i ako na stvari gledaš ljudski, postaješ uplašen. Ali ako nastojiš održati nadnaravan pogled, oduševljenje je veće, jer nam je Bog na pomoći. Kao što se popularno kaže: Bog pomaže ranoraniocima.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/dva-plus-dva-plus-bog/](https://opusdei.org/hr-hr/article/dva-plus-dva-plus-bog/)
(23.02.2026.)